

ISSN 2226-0099

Міністерство аграрної політики
та продовольства України
державний вищий навчальний заклад
«Херсонський державний аграрний університет»

**Таврійський
науковий вісник**

Випуск 80

Херсон – 2012

*Рекомендовано до друку вченого радою
Херсонського державного аграрного університету
(протокол № 10 від 21.06.2012 року)*

Таврійський науковий вісник: Науковий журнал. Вип. 80 - Херсон: Грінь Д.С., 2012. - 440 с.

Видається за рішенням Науково-координаційної ради Херсонської області Південного наукового центру Національної академії аграрних наук України, вченої ради Херсонського державного аграрного університету та Президії Української академії аграрних наук з 1996 року. Зареєстрований у ВАК України в 1997 році "Сільськогосподарські науки", перереєстрацію пройшов у червні 1999 року (Постанова президії ВАК № 1-05/7), у лютому 2000 року (№ 2-02/2) додатково "Економіка в сільському господарстві", у червні 2007 року (№ 1-05/6) додатково "Іхтіологія" та у квітні 2010 року "Сільськогосподарські науки" (№ 1-05/3). Свідоцтво про державну реєстрацію КВ № 13534-2508 ПР від 10.12.2007 року.

Редакційна колегія:

1. Базалій В.В.	- д.с.-г.н., професор, головний редактор;	22. Наконечний І.В.	- д.б.н., професор;
2. Пилипенко Ю.В.	- д.с.-г.н., професор, заст. головного редактора;	23. Нижлукчанко Т.І.	- д.с.-г.н., професор;
3. Федорчук М.І.	- д.с.-г.н., професор, заст. головного редактора;	24. Орлюк А.П.	- д.б.н., професор;
4. Подаков Є.С.	- к.с.н., доцент, відповідальний редактор;	25. Салатенко В.Н.	- д.с.-г.н., професор;
5. Ушканенко В.О.	- д.с.-г.н., професор, академік НААНУ;	26. Солов'йов І.О.	- д.е.н., професор;
6. Євтушенко М.Ю.	- д.б.н., професор, чл.-кор. НААНУ;	27. Танкієвська Н.С.	- д.с.н., професор;
7. Лавриненко Ю.О.	- д.с.-г.н., професор, чл.-кор. НААНУ;	28. Філіп'єв І.Д.	- д.с.-г.н., професор;
8. Пелих В.Г	- д.с.-г.н., професор, чл.-кор. НААНУ;	29. Ходосовцев О.Є.	- д.б.н., професор;
9. Андруссенко І.І.	- д.с.-г.н., професор;	30. Шерман І.М.	- д.с.-г.н., професор;
10. Арсан О.М.	- д.б.н., професор;	31. Лазер П.Н.	- к.с.-г.н., професор
11. Благодатний В.І.	- д.е.н., професор;	32. Морозов В.В.	- к.с.-г.н., професор.
12. Бойко М.Ф.	- д.б.н., професор;		
13. Вовченко Б.О.	- д.с.-г.н., професор;		
14. Гамаюнова В.В.	- д.с.-г.н., професор;		
15. Грановська Л.М.	- д.с.н., професор;		
16. Дебров В.В.	- д.с.-г.н., професор;		
17. Кудряшов В.П.	- д.е.н., професор;		
18. Лимар А.О.	- д.с.-г.н., професор;		
19. Мармуль Л.О.	- д.е.н., професор;		
20. Міхеєв Є.К.	- д.с.-г.н., професор;		
21. Мохненко А.С.	- д.с.-г.н., професор;		

© Херсонський державний
аграрний університет, 2012

- | 37 |
2. Рульнєн В. А. Ікономічні проблеми розвитку садівництва України. –К.: ННЦ ІАН УААН, 2004. – 360 с.
 3. Сало І. А. Розвиток ринку плодів та ягід в Україні / І. А. Сало ; УААН, Інститут садівництва. - К.: Видавничий центр НУБіП, 2009. 52с
 4. Соловйов І.О., М.М. Степанова // Науково-практичні основи агромаркетингу: наук.-метод. вид. -- Херсон: Айлант, 2007. – С. 55с.
 5. Шестопаль О. М. Нарощування виробництва плодів і ягід: економічний та соціальний аспекти / О. М. Шестопаль // Економіка АПК. - 2006.- № 2. -С. 22–25.
 6. Підсумки збору врожаю основних сільськогосподарських культур, плодів, ягід та винограду у 2010 році [Електронний ресурс]. -- Режим доступу: www.ukrstat.gov.ua

УДК 330.341.1:338.432

ІНВЕСТИЦІЙНІ МЕХАНІЗМИ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ АГРАРНОГО СЕКТОРА ЕКОНОМІКИ

Сіренко Н.М. – д.ө.н., доцент, Миколаївський ДАУ

Постановка проблеми. Сучасні соціально-економічні перетворення як державного, так і світового масштабу змушують країни та окремих суб'єктів господарювання переорієнтовуватися на модель інноваційного розвитку. Разом з тим, остання, надаючи значні переваги у висококонкурентному середовищі, вимагає постійного вкладення капіталу, нестача якого особливо відчутина в аграрному секторі. Тому постає проблема у визначенні оптимального поєднання внутрішніх та зовнішніх інвестиційних механізмів забезпечення інноваційного розвитку аграрного сектора, а також обґрунтуванні ролі держави в цьому процесі.

Стан вивчення проблеми. Дослідженнями проблем інвестиційного забезпечення розвитку економіки займалися П.Джонсон, П.Друкер, М.Зубець, Л.Федулова, Н.Фролова, Х.Чесброу, М.Чумаченко, М.Шарко та ін. Але особливості та незадовільний фінансовий стан аграрного сектора потребують поглиблених їх вивчення та визначення принципів побудови дієвої державної інвестиційної політики щодо інноваційного розвитку економіки.

Завдання і методика дослідження. Метою статті стало дослідження стану та обґрунтування ефективних форм інвестиційного забезпечення інноваційного розвитку вітчизняного аграрного сектора, а також методи стимулювання аграрних виробників до реінвестування прибутку в інноваційну діяльність.

Для досягнення мети було використано загальнонаукові та спеціальні методи, зокрема: метод системного узагальнення, аналізу і синтезу, соціологічні методи, монографічний тощо.

Результати дослідження. Підкреслючи позицію О.Тарасової [5], вважаємо, що визначальною умовою результативної інноваційно-інвестиційної діяльності в аграрному секторі економіки є сформована та дієва інфраструктура. Інвестиційна інфраструктура інноваційного розвитку аграрного сектора економіки повинна враховувати не лише організаційно-фінансові заходи, а й сприяти покращенню соціально-культурних й екологічних умов життя сільського населення.

Проте, у фінансуванні державних цільових програм Україна насамперед надає перевагу економічній діяльності (переважно субсидіювання вугільного та державного секторів) (рис. 1), що не повною мірою відповідає пріоритетам розвитку країни. На наукові та науково-дослідні програми витрачається лише близько 1,5% всіх коштів, спрямованих на програмні цілі. У 2009 р. в порівнянні із 2006 р. структура фінансування програм погіршується: майже в 1,5 рази збільшується фінансування економічних програм та майже в 5 разів – соціальних, при цьому зменшуються обсяги фінансування екологічних програм, які є однією із умов ефективного сільськогосподарського виробництва.

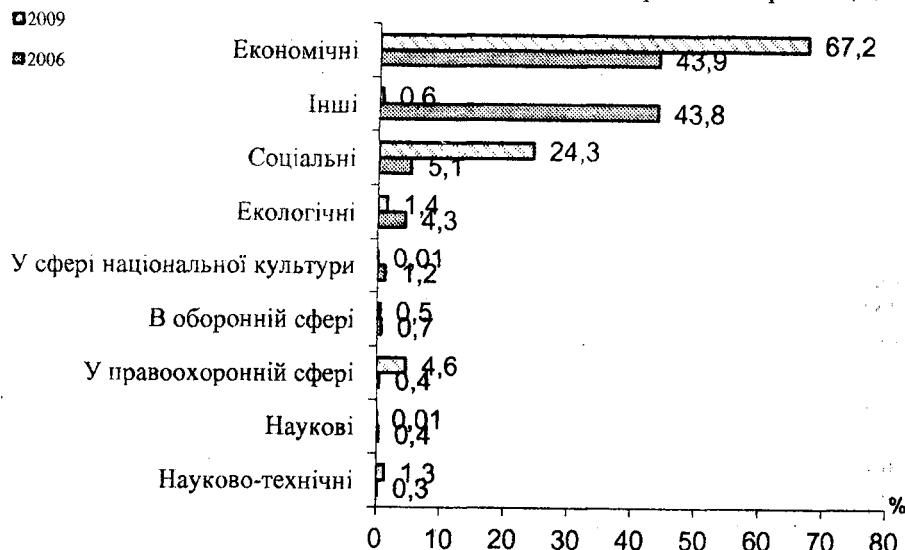

Рисунок 1. Структура фінансування державних цільових програм за сферами діяльності*

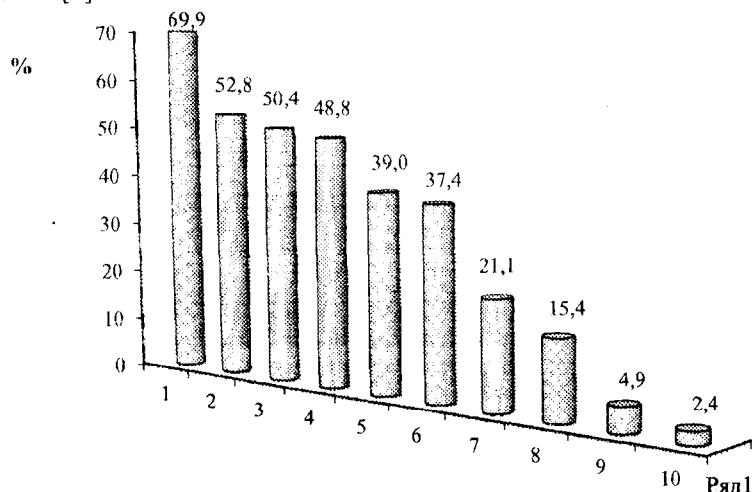
* Розраховано і побудовано на основі обробки законодавчо-нормативних актів

Л.Федуловою та О.Балакірєвою на основі дослідження підприємств України всіх видів економічної діяльності було виділено найбільш ефективні форми державної підтримки інвестиційного забезпечення інноваційного розвитку економіки, які, вважаємо, можна екстраполювати і на вітчизняний аграрний сектор (рис. 2). На думку керівників підприємств, найвищий рівень результативності щодо інвестування інноваційної діяльності мають податкові пільги (69,9%), бюджетне фінансування (51,8%) і пільгове кредитування інноваційних проектів (50,4%). Але вважаємо, що недостатній розширення спеціалізованих

інвестиційно-інноваційних фондів в Україні по дав можливості керівникам підприємств об'єктивно оцінити їх ефективність.

У процесі перебудови України ця модель інноваційного соціально-економічного розвитку, яка забезпечує конкурентоспроможність країни в глобальному середовищі, визначне місце посідає розвиток венчурного фінансування, яке стимулює і підтримує високі темпи зростання суб'єктів господарювання, що характерно для цивілізованих країн світу. Й.Шумпетер зазначав, що капіталістична система кредиту фактично зростала із фінансуванням нових комбінацій і розвивалася при ньому [9].

Але реалізація інноваційних проектів пов'язана із високими рівнями ризику, у зв'язку з чим постало необхідність у створенні механізмів, які б, з одного боку, стимулювали впровадження наукових досягнень у виробництво, а з іншого - зменшували ризикованість інвестицій. Одним із таких механізмів є венчурний бізнес, який останніми роками не лише якісно змінив структуру продуктивних сил суспільства, а й помітно вплинув на існуючі виробничі відносини [1].

1. Податкові пільги
2. Часткове бюджетне фінансування інноваційних проектів з наступними перевірками із-льового призначення використаних коштів
3. Надання дешевих «інноваційних кредитів» з державного спеціалізованого банку
4. Звільнення інноваційної продукції від ПДВ
5. Маркетингове просування інноваційної продукції на ринку (в тому числі й міжнародному)
6. Компенсація з державного бюджету відсоткових ставок за користування «інноваційними кредитами»
7. Компенсування покупцям інноваційної продукції частини здійснених витрат
8. Часткове фінансування інноваційних проектів з венчурних та відомчих інноваційних фондів з наступним використанням разом з такими фондами інноваційної продукції
9. Часткове фінансування інноваційних проектів з венчурних та відомчих інноваційних фондів з подальшим викупом у таких фондів прав на інноваційний проект
10. Інше

*Рисунок 2. Форми державної підтримки інвестиційного забезпечення інноваційного розвитку економіки**

* Побудовано за даними [7]

В Україні система венчурного фінансування активно розвивається, при чому майже без держави як інвестора, з переважною участю закордонних фондів та фондів з іноземними інвестиціями. Але останнім часом спостерігається і тенденція до створення венчурних фондів українськими фінансово-промисловими групами, які активно використовують їх для реінвестування й оптимізації оплаткування.

Розвиток механізмів венчурного фінансування повинен здійснюватися в комплексі із формуванням системи державного регулювання трансферу технологій, яка сприяє вирішенню таких завдань: забезпечення законодавчої підтримки розвитку венчурних фондів і фірм; спрощення процедури передачі нових технологій державних науково-дослідних і проектно-конструкторських організацій малому і середньому бізнесу; стимулування венчурних фірм до широти в галузі державних програм НДДКР; стимулування підприємств інших форм власності до широкої участі у виконанні НДДКР. Як свідчить досвід США, ці завдання можуть бути успішно вирішенні за допомогою посередницьких центрів, які створюються при університетах. Центри мають неевенгікі бюджетні надходження, що виділяються федеральним урядом, штатом, національними комісіями, а також корпораціями та спеціальними фондами [8]. Аграрному секторі економіки України виконання цих функцій необхідно обмежити на дорадчі служби.

На нашу думку, механізм державної підтримки і стимулування венчурної інноватності в аграрному секторі економіки України повинен здійснюватися в звірі двох принципових цільових напрямах: 1) перетворення, спрямовані на підвищення рівня привабливості аграрного сектора для потенційних інвесторів; 2) перетворення, спрямовані на розвиток венчурного інвестування.

У свою чергу, як зазначалося, одночасно із венчурним фінансуванням розвитку трансферу інновацій сприятиме включення України в міжнародну інноваційну кооперацію, завданням якої є виявлення потреб і ефективне розповсюдження інформації про технології, інновації і знання, а також створення на їх основі можливостей для реалізації спільних інноваційних проектів. В Європейському Союзі з метою підвищення конкурентоспроможності суб'єктів господарювання на основі використання інновацій та інноваційної інтернаціоналізації з 2007 р. розпочата реалізація Програми конкурентоспроможності та інновацій («Competitiveness and Innovation Program» (CIP)) на 2007-2013 рр. В її рамках виділено три підпрограми [6]:

1. Програма «Підприємництво та інновації» (Entrepreneurship & Innovation programme - EIP), яка включила створення в 2008 р. Європейської сітки підтримки підприємництва (Enterprise Europe Network - EEN). EEN включає в себе 30 країн, 600 організацій-контактних точок, 4000 осіб досвідченого персоналу та більше 250 консорціумів регіональних організацій (центри трансферу, бізнес-інноваційні центри, агентства розвитку та ін.). Негативним моментом, на нашу думку, є представлення в EEN пострадянських країн лише Росією, не аховуючи країн-членів ЄС.
2. Програма «Підтримка IKT» (ICT Policy Support Programme - ICT - PSP).
3. Програма «Нова енергетика Європи» (Intelligent Energy Europe - IEE).

Включення України до міжнародної економіки знань неможливо без трансферу інновацій, який на сьогодні знаходиться на початковому етапі й потребує

заходів щодо **активізації**. Включення України до ЕЕН забезпечить доступ вітчизняних наукових, науково-дослідних організацій та товаровиробників до пакетів послуг, які активізують їх інноваційну активність (табл. 1).

Вважаємо, що функціонально оформлення заяви на участь в ЕЕН може бути покладено на Центр трансферу технологій, створений в 2007 р. як науково-технологічний структурний підрозділ Академії технологічних наук України і на який покладено завдання створення на корпоративних принципах національної сітки трансферу інновацій.

Таблиця 1 - Характеристика послуг, які надаються країнам-учасникам ЕЕН*

Модуль пакета послуг	Характеристика пакета послуг	Вигоди для вітчизняних суб'єктів аграрної інноваційної системи
Модуль А	Послуги з надання інформації, встановлення бізнес-кооперації з європейськими партнерами та інтернаціоналізації	Участь в міжнародній бізнес-кооперації Забезпечення релевантною інформацією
Модуль В	Послуги з трансфера інновацій, технологій і знань, спрямовані на розширення технологічного співробітництва між європейськими і вітчизняними підприємствами та науковими організаціями. Підтримка інноваційної діяльності клієнтів, оцінка їх інноваційного потенціалу	Використання світових наукових компетенцій для створення або розвитку власної пролукції Обмін знаннями Доступ до маркетингової інформації, законодавства
Модуль С	Послуги зі сприяння підприємствам щодо участі в Рамкових програмах ЄС. Адресне інформування клієнтів за запитами європейських партнерів. Підготовка і розповсюдження методичних матеріалів, інформаційних бюллетенів тощо	Одержання консультацій щодо участі в Рамкових проектах ЄС Допомога в пошуку партнерів

* Побудовано з використанням матеріалів [4]

Досвід Росії демонструє, що входження країни до сітки ЕЕН забезпечує їй прогресуюче входження в міжнародне інноваційне середовище. Так, кількість підтриманих російських клієнтів у межах цього співробітництва в 2009 р. порівняно із 2008 р. збільшилася на 26,9% і склала 2030 клієнтів; кількість центрів-учасників – у 2 рази до 40; кількість проектів російсько-європейського співробітництва на 114,3 відсотки [3].

На нашу думку, між вимогами товаровиробників сільськогосподарської продукції до інноваційної системи та інтересами виробників наукових знань існує закономірна боротьба та протиріччя. Якщо перші здебільшого керуються ринковими факторами, то другі в процесі своєї діяльності виходять із суб'єктивної зацікавленості, яка є породженням потягу до нових знань. Посedнання інтересів можливе лише за наявності третього суб'єкта, який буде здійснювати збалансування та регулювання інтересів: розвиваючи неприбуткові фундаментальні знання, стимулювати прикладні дослідження. І більшість учених України [2] одностайні в тому, що з метою створення і впровадження в практику інновацій з максимальною ефективністю необхідно сформувати ін-

інноваційний фонд. На нашу думку, його створення повинне задовольнити дві умови: по-перше, недоречним є підпорядковувати інноваційний фонд НААН України, зважаючи на його організаційні та посередницькі функції; по-друге, ця структура повинна стати акумулятором наукових, фінансових, інформаційних і людських ресурсів для розвитку аграрного сектора у пріоритетних напрямах, а тому повинна бути наділена відповідними повноваженнями та сферами впливу.

У результаті наших досліджень ми дійшли висновку, що в Україні відсутні дієві механізми, які б сприяли реінвестуванню прибутку в інноваційну діяльність підприємств, у тому числі й аграрних, особливо на ранніх стадіях, які найбільш витратні і ризиковані. Світовою практикою відпрацьовано основні заходи державного стимулювання наукової та інноваційної діяльності, основні з яких:

1. Податкове стимулювання, у структурі якого, як зазначалося, в останні роки переважають непрямі методи. У США існує більше 100 видів пільг, особливістю яких є те, що вони надаються не авансом, а за впровадження конкретних інновацій. Для малих інноваційних підприємств передбачено зменшення всіх податків на 25% порівняно з іншими малими підприємствами. В Італії податок на прибуток підприємств зменшується на суму витрат на НДДКР (до 50% протягом року), а у Великобританії витрати на НДДКР включаються у собівартість продукції. В Японії передбачено пільговий податок на прибуток для венчурних підприємств, податкова знижка для приватних інвестицій в НДДКР, повернення державою до 80% коштів, які підприємства вкладають у венчурний бізнес.

2. Амортизаційна політика, за допомогою якої, з одного боку, за рахунок нормативів прискореної амортизації зменшується податок на прибуток інноваційних підприємств, а з іншого, за допомогою нормативних обмежень стимулюється використання пріоритетних для держави інновацій через відмову підприємств від використання застарілих техніки і технологій.

3. Бюджетні дотації підприємствам, які впроваджують інновації або споживають інноваційну продукцію. У Німеччині передбачено дотації на підвищення кваліфікації науково-дослідних працівників, малим підприємствам на здійснення інвестицій в НДДКР.

Оцінка положень законодавчо-нормативних актів України свідчить, що в Україні, стимулюючи інноваційний розвиток економіки, державні заходи не мають системно-комплексного характеру і здебільшого направлені на технічні парки, стосовно яких запроваджено спеціальний режим інноваційної діяльності, хоча й не реалізований повною мірою останніми роками. Інші ж механізми податкового стимулювання обмежені науковими та освітніми установами і не передбачають комплексу заохочувальних пільг для товаровиробників, які є безпосередніми замовниками і споживачами НДДКР та інновацій.

Згідно з нашою позицією, податкове стимулювання інноваційного розвитку економіки і аграрного сектора зокрема повинне мати, по-перше, цільовий характер, а по-друге, враховувати пріоритетні напрями розвитку держави і галузі.

У цілому вважаємо, що напрями податкового вдосконалення в частині стимулювання інноваційної діяльності в аграрному секторі економіки України

повинні полягати в 1) стимулізації підприємової складової в ціні наукового та інноваційного продукту, що чітко з обґрунтованістю нашою теорією рентних потоків приведе до збільшення розміру інтелектуальної ренти; 2) створенні стимулів для збільшення поширення НУДКР та інновації; 3) забезпечення стимулування інвестування в наукові та інноваційні сфери; 4) стимулювання інноваційного підприємництва.

Висновки та пропозиції. Отже, позитивний вплив держаної інвестиційної політики щодо розвитку інноваційної діяльності в аграрному секторі скономіки та якісне соціально-економічне зростання можливо забезпечити лише за умови їх системно-комплексної реалізації в розрізі елементів:

- 1) законодавчо-нормативний (законодавчо-нормативне забезпечення інноваційно-інвестиційної діяльності, ринку інтелектуальної власності, підтримки сільськогосподарських товаровиробників);
- 2) кадровий (підготовка кваліфікованих менеджерів і консультантів в сфері інноваційної діяльності, венчурного інвестування);
- 3) організаційно-управлінський (створення бізнес-школ, науково-технолігічних парків, інноваційних центрів, мережі «бізнес-ангелів», а також інформаційно-аналітичних, консультаційних центрів);
- 4) фінансовий (об'єднання у венчурний капітал ресурсів банків, недержавних пенсійних фондів, страхових компаній, держави, індивідуальних інвесторів);
- 5) інформаційний (створення доступної системи повної довідкової, аналітично-прогнозної, техніко-технологічної, ринкової, рекламиної інформації).

Ці заходи разом із удосконаленням науково-інтелектуальної та інформаційної складових аграрної інноваційної системи сприятимуть комплексному забезпеченню інноваційного розвитку аграрного сектора економіки України, а отже, побудові результативної його моделі.

Перспектива подальших досліджень. Запропоновані заходи потребують подальших досліджень, які полягають у розробці методів ефективного поєднання джерел фінансування інноваційного розвитку аграрного сектора економіки, а також формуванні результативної системи інформаційного забезпечення цього процесу.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ:

1. Инновационный менеджмент: концепции, многоуровневые стратегии и механизмы инновационного развития : [учеб. пособие] / под ред. В.М.Аньшина, А.А.Дагаева. — [3-е изд., перераб., доп.]. — М. : Дело, 2007. — 584 с.
2. Лайко П.А. Удосконалення інноваційної діяльності в АПК – вимоги часу / [П.А.Лайко та ін.] // Економіка АПК. — 2007. — №12. — С.85—91.
3. Региональный выпуск Вестника Российской сети трансфера инноваций [Электронный ресурс]. — Режим доступа : [http://dni.sstu.ru/dni.nsf/23e5e39594c064ee852564ae004fa010/8bd59082f15522dbc3257007004825f4/\\$FILE/_j0n10bp85u42v4no5q42s61ei0n9lu1fd0nn0br05sk2v0nph.pdf](http://dni.sstu.ru/dni.nsf/23e5e39594c064ee852564ae004fa010/8bd59082f15522dbc3257007004825f4/$FILE/_j0n10bp85u42v4no5q42s61ei0n9lu1fd0nn0br05sk2v0nph.pdf).

Подаков Е.С. Направления государственной поддержки сельского хозяйства в современных условиях

Предложены направления государственной поддержки сельского хозяйства. Исследованы особенности развития государственного регулирования и поддержки агропродовольственного сектора в условиях рынка.

Ключевые слова: государственная поддержка, сельское хозяйство, кредитование, дотирование.

Сакун А.Ж., Сакун К.В. Теоретические аспекты организации учета операционных расходов, их определения и оценки

Освещены теоретические основы формирования в учете операционных расходов, условий возникновения, видов и оценки, и определено их влияние на конечный финансовый результат деятельности предприятия.

Ключевые слова: организация учета, расходы, операционные расходы, система управления затратами, себестоимость.

Сарапина О. А. Анализ основных направлений политики управления оборотными средствами на предприятиях

В статье рассмотрены основные направления политики управления оборотными средствами на предприятиях, предложены методические подходы и практические рекомендации по совершенствованию управления запасами функционирующего в рыночных условиях предприятия.

Ключевые слова: финансовое состояние, эффективное управление, оптимизация, оборотные средства, минимизация расходов.

Севрюкова С.Н. Значение и проблемы маркетингового исследования рынка плодоягодной продукции

Статья посвящена методическим проблемам проведения маркетинговых исследований в агробизнесе, а именно на рынке плодоягодной продукции. Рассмотрены основные виды маркетинговых исследований, осуществляемых в современных условиях хозяйствования.

Ключевые слова: маркетинг, маркетинговые исследования, макросреда, микросреда, конкурентоспособность, система маркетинговых коммуникаций, агробизнес.

Сиренко Н.Н. Инвестиционные механизмы инновационного развития аграрного сектора экономики

В статье проанализировано состояние инвестиционного обеспечения инновационного развития отечественного аграрного сектора экономики, исследованы возможности венчурного финансирования. Обосновано вхождение Украины в ЕЕН и использование налогового стимулирования в финансировании инноваций.

Ключевые слова: инвестиции, инновационное развитие, аграрный сектор, венчурный механизм, налоговое стимулирование.

Ключові слова: маркетинг, маркетингові дослідження, макросередовище, мікросередовище, конкурентноздатність, система маркетингових комунікацій, агробізнес.

Сіренко Н.М. Інвестиційні механізми інноваційного розвитку аграрного сектора економіки

У статті проаналізовано стан інвестиційного забезпечення інноваційного розвитку вітчизняного аграрного сектора економіки, досліджено можливості венчурного фінансування. Обґрунтовано входження України до ЕЕН та використання податкового стимулювання у фінансуванні інновацій.

Ключові слова: інвестиції, інноваційний розвиток, аграрний сектор, венчурний механізм, податкове стимулювання.

Танклевська Н.С. Зарубіжний досвід функціонування систем страхування депозитів

Визначено особливостей формування й функціонування системи страхування депозитів у зарубіжних країнах, як фактору активізації заощаджень населення в економіку країни. Виявлені основні закономірності та розглянуті уніфіковані правила функціонування схеми страхування депозитів у країнах-членах ЄС і США.

Ключові слова: депозити, гарантування, вкладники, банки, система страхування депозитів, система захисту вкладів, зарубіжний досвід.

Федорчук О.М. Вплив ресурсозабезпечення на ефективність роботи сільськогосподарських підприємств Херсонської області

Узагальнено й систематизовано вплив забезпеченості матеріально-технічними ресурсами на ефективність функціонування сільськогосподарських підприємств. Запропоновано шляхи розв'язання проблем ефективного використання матеріально-технічних ресурсів аграрними підприємствами.

Ключові слова: ресурсозабезпечення, матеріально-технічні ресурси, держава.

Худолій Л.М. Напрями заалучення заощаджень населення на фінансовий ринок

Визначено теоретичні та практичні аспекти заалучення заощаджень населення на фінансовий ринок. Запропоновані основні напрями активізації заалучення заощаджень населення на фінансовий ринок.

Ключові слова: заощадження, населення, домашні господарства, фінансовий ринок, заалучення, механізм.

Чернявська Т.А. Поняття і сутність інформаційної безпеки та її місце в системі забезпечення транспортної безпеки України

У статті проаналізовано поняття та сутність дефініції „інформаційна безпека”. Визначено місце інформаційної безпеки у забезпеченні транспортної безпеки країни та її регіонів. На основі аналізу наукових праць вітчизняних та зарубіжних вчених представлений автогорський погляд до розуміння сутності

control, prime cost.

Saraplna O. A. Analysis of the main lines of the policy of current assets management in businesses

The article looks into the main lines of the policy of current assets management in businesses, and proposes procedure approaches and practical recommendations as to the improvement of stock control in businesses that are members of the market.

Key words: financial state, effective management, optimization, current assets, expenditure minimization.

Sevryukova S.M. The importance and problems of marketing research on the fruit market

The article is devoted to the procedure problems of doing marketing research in agribusiness, on the fruit market in particular. It explores the main kinds of marketing research conducted under current economic conditions.

Key words: marketing, marketing research, macroenvironment, microenvironment, competitiveness, system of marketing communications, agribusiness.

Sirenko N.M. Investment mechanisms of the innovative development of the agricultural sector of economy

The article analyzes the state of investment provision for the innovative development of the national agricultural sector and investigates venture financing possibilities. It substantiates Ukraine's joining EEN and the application of tax incentives in innovation financing.

Key words: investment, innovative development, agricultural sector, venture mechanism, tax incentives.

Tanklevs'ka N.S. Foreign experience of the functioning of the systems of deposit insurance

The paper identifies specific features of the formation and functioning of the system of deposit insurance in foreign countries as a factor stimulating the attraction of individual savings to a national economy. The study also reveals major regularities and considers unified rules of the functioning of the system of deposit insurance in EU member-states and in the USA.

Key words: deposits, insurance, depositors, banks, system of deposit insurance, system of deposit protection, foreign experience.

Fedorchuk O.M. The impact of resources supply on the performance efficiency of agricultural enterprises of the Kherson region

The study generalizes and systematizes the impact of material and technical resources supply on the performance efficiency of agricultural enterprises. It proposes ways of resolving the problems of the effective use of material and technical resources by agricultural enterprises.

Key words: resources supply, material and technical resources, state.

ЕКОНОМІЧНІ НАУКИ	252
Бавико О.С. Постіндустріальна парадигма просторової організації економіки	252
Боднар О.А. Удосконалення системи управління соціально-економічним розвитком сільських територій.....	263
Іванова Н.Є., Бурковська А.В. Основні аспекти стратегії управління доходами сільськогосподарського підприємства	267
Кириченко Н.В. Проблеми впровадження інновацій у діяльність аграрних підприємств	271
Коваль С.В. Організація обліку інвестиційної діяльності у галузях сільського господарства	277
Лебедь Д.А. Наукові засади формування трудових ресурсів аграрних підприємств у сучасних умовах господарювання	282
Лобода О.М. Використання виробничих функцій для економічного аналізу діяльності підприємства з фіксованою кількістю землі	287
Макурина М.І., Бурковська А. В. Аналітична оцінка і напрями вдосконалення системи заробітної плати на прикладі Миколаївської області.....	292
Олексенко С.В. Сучасні підходи до оцінки конкурентоспроможності продукції фермерських господарств.....	297
Петренко В.С. Аналіз організації фінансування вітчизняної системи насінництва	304
Подаков Є.С. Напрями державної підтримки сільського господарства в сучасних умовах	311
Сакун А.Ж., Сакун К.В. Теоретичні аспекти організації обліку операційних витрат, їх визначення та оцінка	318
Сарапіна О.А. Аналіз основних напрямів політики управління оборотними засобами на підприємствах	325
Севрюкова С.М. Значення та проблеми маркетингового дослідження ринку плодоягідної продукції	331
Сіренко Н.М. Інвестиційні механізми інноваційного розвитку аграрного сектора економіки.....	337
Танкlevська Н.С. Зарубіжний досвід функціонування систем страхування депозитів ..	344
Федорчук О.М. Вплив ресурсозабезпечення на ефективність роботи сільськогосподарських підприємств Херсонської області	353
Худолій Л.М. Напрями застосування заощаджень населення на фінансовий ринок	359
Чернявська Т.А. Поняття і сутність інформаційної безпеки та її місце в системі забезпечення транспортної безпеки України	364
Шарко М.В., Медвідь А.В. Критерії прийняття рішення в умовах невизначеності.....	372
Ширенко В.Б., Петлюченко В.В. Теоретичні основи управління конкурентоспроможністю сільськогосподарських кооперативів	379
Шукліна В.В., Височкіна М.Ю. Основні методи управління на підприємствах будівельної промисловості	384
Анотації.....	390
Аннотации	405
Abstracts	421

Таврійський науковий вісник

Випуск 80

Підписано до друку 30. 08. 2012 р.

Формат 70x100 1/16. Папір офсетний.
Умовн. друк. арк. 35,81. Наклад 100 прим.

Видавець Грінь Д.С.,
73033, м. Херсон, а/с № 15
e-mail: dimg@meta.ua
Свід. сер. ДК № 4094 від 17.06.2011